

KİM KİMDEN ÖĞRENECEK?

Aydınlık Gazetesi, 28 Şubat 2015

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir sendikadaki eğitim seminerinden söz ettiler. Eğitimci, Batı Avrupa ülkelerinin sendikalarının başarılı çalışmalarından söz etmiş; genel merkezde alınan bir kararın nasıl kısa bir süre içinde tabandaki üyeye ulaştırılabildiğini (öykünerek) anlatmış. Bizim sendikalarımızın bugünkü sıkıntıları aşmasının yolunun da Batı Avrupa sendikalarından öğrenmekten geçtiğini söylemiş.

Bazı Avrupa ülkelerinin sendikaları kendi devletlerinden çeşitli biçimlerde aldıkları paralarla Türkiye'deki sendikalarla ortak eğitim seminerleri düzenliyorlar.

Parayı veren, yapılan toplantının içeriğini ve biçimini de belirliyor.

Peki, kim kime ne öğretecek?

Örneğin, Alman işçi sınıfı ve sendikaları mı Türk işçi ve sendikalarına mücadele öğretecek; yoksa Türk işçileri mi Alman işçilerine mücadele öğretecek?

MÜCADELE ETMEYİ BİLMİYORLAR

Yıllar önce İsveç'te İsveç İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (LO) genel kuruluna katılmıştım. İktidar, iş güvencesini zayıflatacak bir kanun tasarısını Meclis'e vermişti. Genel kurula katılan konuklara, genel kurulun o günkü oturumundan sonra bir protesto yürüyüşünün düzenlendiği ve konukların da davet edildiği söylendi.

Hindistan'dan bir sendikacıyla konuşuyorduk. "Aman, biz her gün eylem yapıyoruz; ben gelmiyorum," dedi ve gelmedi.

Toplantı bitti. Biz iki kişi genel kurulun toplandığı binanın önüne çıktık. Onbinlerce işçi bekliyoruz. Ne gezer. Genel kurula katılan birkaç yüz delege ve bir miktar konuğa belediye bandosu ve 30-40 tane siyah gömleklilikli anarşist eklendi. Yürüyüşçüler uzun gözüksün diye dörderli sıra yapıldı. Bando eşliğinde yürüdük. Slogan atmasını bile bilmiyorlardı. Yakındaki bir meydana geldik. Meydana sandalyeler dizilmişti. Oturduk. Konfederasyon başkanı bir konuşma yaptı. Dağıldık.

Bizim Birleşik Metal İş'in geçenlerde greve çıkarken herhangi bir fabrikasındaki mücadele azmi, kararlılığı ve militanlığının küçücük bir bölümü bile yoktu İsveç'te.

Ama emperyalist İsveç devletinin beslediği bazı örgütler geliyorlar Türkiye'ye ve bizim sendikalarımıza "mücadele" öğretmeye kalkıyorlar.

Sonra da bir sendika eğitimcisi tutuyor, bizim Batı Avrupa sendikalarından öğrenecek çok şeyimiz olduğunu anlatıyor.

Hadi canım, sen de!

Mücadele burada veriliyor.

SINIF MÜCADELESİ TÜRKİYE'DE GELİŞİYOR

İngiltere'de, ABD'de, Japonya'da, İtalya'da, İsveç'te, Danimarka'da, İsviçre'de, Finlandiya'da, Norveç'te, Belçika'da önemli bir işçi eylemi duyuyor musunuz?

Türkiye'de ise işçi ve memur eylemi duymadığınız gün var mı?

Sırtını emperyalist sömürüye dayamış olan emperyalist ülke işçi sınıfları mı bize yol gösterecek?

Hayal kurmayın!

Batı Avrupa ülkelerinin, ABD'nin, Japonya'nın işçilerinin çalışma ve yaşama koşullarının iyiliğinin nedeni, sendikalarının başarısı değildir; işçi sınıflarının ve sendikalarının kapitalizmin ve emperyalizmin payandaları olmasıdır.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, devletlerinin emperyalist politikalarını destekler ve sermayedar sınıfa "sosyal ortak" olarak bakar; bunun karşılığını da daha iyi yaşama ve çalışma koşulları olarak alır.

Bu nedenle "küresel saldırıya karşı küresel direniş" hayaldir, emperyalist bir yalandır.

Günümüzün sloganı, emperyalizme karşı işçi sınıfının önderliğindeki milli mücadeledir.

Türkiye'de emperyalizmin ve kapitalizmin sömürüsüne karşı onurlu bir mücadele geliyor. Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları ise emperyalist sömürüden pay alıyor.

Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, onurlu yaşamı ve mücadeleyi bizlerden öğrenecektir.